

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oglasila (inzerate) vsprejema upravništvo in ekspedicijski v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 261.

V Ljubljani, v sredo 13. novembra 1895.

Letnik XXIII.

Besede in dejanja.

Kolikor bližji je dan deželnozborskih volitev, tembolj nervozni so naši nasprotniki v svojem glasilu. Mnoga neugodna poročila o izidu prvotnih volitev so jim tako razgrela možgane, da ne morejo več jasno misliti, zato pa tem huje z batom udrihajo po somišljenikih naše stranke. V dokaz temu naj navedemo iz včerajšnjega „Narodovega“ članka nekaj stavkov. „Narod“ piše: „Ko bi človek verjel temu, kar govore in pišejo naši klerikalci, ki so se prej imenovali konservativci, potem pa, ko so parkrat izdali svoj narod in proglasili narodnost za poganstvo, se prekrstili za katoliško-narodne moše, moral bi misliti, da nastane na Kranjskem prava zlata doba ter bo tekkel po vseh dolinah in gorskih jarkih med in mleko, če dobó oni večino v našem deželnem zboru. Našemu kmetiču, ki večinoma še verjame duhovniku, tudi če ga ta najhujš odira, se morajo kar slane cediti, ko sliši obetati hribe in doline, vse najboljše in najlepše na tem in na onem svetu, in to iz sladkih ust duhovnih gospodov, ki bi sicer ne smeli družega ko resnico govoriti, ki pa znajo pri nas tako lagati in obrekovati, da daleč nadkri-ljajo najgrše čifute.“

Za jedenkrat je menda tega citata iz „Naroda“ dovolj. — Pred vsem moramo omenjati, da vsaka stranka pri agitaciji povdarja, za kaj se bo trudila, ako dobi svoje somišljenike v postavodajalni zbor. Tako dela naša stranka, tako dela tudi nasprotna stranka. Vendar pa moramo reči za svojo stranko in njene kandidate, da nikjer ne obetajo volilecem zlatih gradov, niti medu in mleka, ki naj bi se cedilo po deželi, ako mi zmagamo, marveč naša stranka le to povdarja, da se bo vestno trudila za varčno gospodarstvo in da davkoplačevalec ne bo napravljala takih troškov, kateri so neotrebni.

Da v tem oziru ne bo mogla delati čudežev, to vemo sami najbolje, ker poznamo slabo gmotno stanje naše deželne uprave in ker vidimo pred seboj mnogo neizogibnih troškov, ki niso v pravem razmerju z dohodki. Zaradi tega ničesar ne obetamo svojim volilecem, za kar bi se ne mogli truditi naši somišljeniki v deželnem zboru.

Da pa naši nasprotniki tudi v obetanju zlatih gradov daleč nadkri-ljujejo naše somišljenike, za to sam jeden drastičen dokaz. Na Dolenjskem je v nekem volilnem okraju liberalen kandidat obetal ljudem, ako njega volijo, delati na to, da ne bo več dežela in občina trpela troškov za grajenje cest, marveč da jih bo za naprej cesar delal. Takih neizvedljivih obljub naši somišljeniki ljudem ne delajo nikjer, torej je to „Narodovo“ očitjanje popolno brez podlage.

„Najgrše čifute“ torej pošiljajte za naprej na pravo adresu. — Nadalje je „Narod“ v skrbeh, da ne bo delavnih močij, ako zmagajo pri volitvah naša stranka. Piše namreč: „Kar je deželni zbor storil, je skoro vse zasluga narodne stranke, saj klerikalci doslej sploh niso imeli v deželnem zboru za delo sposobnih močij in tudi v svojih vrstah nimajo človeka, kateri bi bil količkaj vsposobljen za pozitivno delo.“ — Tudi te „Narodove“ skrbi so nepotrebne, kajti uprav v njegovi stranki so bili dosedaj moše, ki niso bili kos nalogi in zaradi katerih bo imela dežela ogromne troške. Za dokaz omenimo samo deželno bolnišnico, za katero je bil poročevalec dr. Vošnjak, ki je zaradi svoje nebrzižnosti zakrivil neizmerne troške pri tej novi zgradbi.

Torej naj bode tudi glede tega „Narod“ popolno miren.

Za tako razburjene čase, kakor so ob volitvah, je pa dobro poskrbeti tudi za zabavo; in za to tudi poskrbi „Narod“, ko piše: „Da bi pa naši klerikalci

množili ali vsaj čuvali naše polit. in narodne pravice, na to pa niti ne mislimo. Saj odločno zamerjujejo ne samo lažnjivi nemško - židovski liberalizem, proti kateremu se je tudi narodna stranka vedno bojevala, temveč tudi pravi t. j. tisti liberalizem, ki je razbil vladni absolutizem, priboril nam ustavo in ustavne pravice, ki je snel našemu kmetu grajščinske okove in ga oprostil tlake in desetine, katero je bilo opravljati ne samo posvetni, ampak in včasih še bolj tudi duhovski gospodi, škofom, kanonikom in župnikom ter je podelil kmetu volilno pravico, zavoljo katere zdaj tako pridno lazijo naši kapelani okolu njega.“ — Zdi se nam potrebno še posebe povdariti, da to vse res tako stoji zapisano v „Narodu“. Zoper tako pisarjenje se pričkati z „Narodom“, tega nas bo menda vsakdo oprostil.

To so bajke, ki se beró v spisih à la „4000“, toda ne spadajo v resen političen list. Ljudje, katerim služijo že taka sredstva, pač nimajo nobenega pojma ne o pravem, ne o napačnem liberalizmu.

Klasične so tudi nadaljne laži „Narodove“, da smo ljuto napadali na katoliškem shodu družbo sv. Cirila in Metoda, dočim smo jo priporočali, da smo popolno zatajili narodni program zastran slovenskih srednjih šol, dočim smo se naravnost izjavili za gimnazijo s slovenskim učnim jezikom. Tudi dogodke v Starem Trgu „Narod“ zopet pogreva, dasi je popolno pozabil, da so se v Domžalah njegovi somišljeniki vedli stokrat nedostojnejše, kakor se pa podtika našim v Starem Trgu.

Besede in dejanja spraviti v soglasje, to naj bo nas vseh skrb in trud; da se je pa „Narod“ s tem svojim člankom uprav proti temu pravilu, čegar prestop nam očita, sam najhuje pregrešil, to je dokazal sam in smo tudi mi na podlagi njegovih besed upamo da zadosti jasno osvetlili v teh vrsticah.

LISTEK

Blaga duša.

Obraz iz naše doline. — Spisal Iv. Ev. Družnik.

Pred menoj leži mala knjižica z oguljenimi platnicami in rujavim raskavim papirjem. Na prvem listu je zapisano z ličnimi črkami:

V spomin.

Lovro A.

Kadarkoli pogledam malo knjižico in njen napis, ne morem si kaj, da bi se ne spomnil ljubeznivega starčka, srebrnobelih las, malih prijaznih očij in vedno vedrega nasmihaajočega se obraza. Ne morem si kaj, da bi se ne spomnil dobrotnika naše doline, duhovitega učitelja, — blage duše . . .

* * *

Lipovšica je malo selo v podnožju Velike gore. Od jedne strani jo ščiti hrib Novaštifta, na nasprotni in v ozadju pa oddelek Velike gore, imenovan Travná gora. Tako je vsa vas nekako v kotu.

Mirno je to selo v pravem pomenu besede. Ljudje se sicer ne pečajo z izdelovanjem suhe robe, kakor je to pri nas obično. Je li to bilo vedno tako, ne vem. To je gotovo, da jih je bližnja gora izvalila že zdavnaj v svoje temno krilo. In res moški

spol po cele tedne v živi gori, pripravljajoč po letu obódi, po zimi pa drva in druge potrebščine za prebivalce bližnjih vasij.

Zenske obdelujejo raztresene njivice in oskrbujejo živino. Celo otročaje, kateri navadno vsako vas na vse mogoče načine oživljajo, ni v Lipovšici videti na vasi. Menda jih porabljaajo matere zgodaj pri svojih poslih.

* * *

Bilo je v pozni jeseni. Mrzla burja je brila po dolini in piskala okolo kozolcev. Le v Lipovšici ni bilo burje, ker ni mogla prodreti v skrito zakotje. Vse je že dišalo po snegu, ki je bil prejšnji dan pobelil vrhove Velike gore. Po drevju se je že delalo ivje, in zmrzla zemlja je kar škripala pod nogami.

V tistem času — bilo je okolo petih popoldne — zbrala se je kopica vaških možakov v hiši župana Kozince. Bili so pogrebci, kateri so ravno kar zagrebli truplo umrle Gričarice.

„Ej mrzlo je že, mrzlo; tako šmentano me je zeblo v prste, ko sem zasipal jamo, da bi bil dobil kmalu zanohtnico“, reče jeden izmed pogrebcev, mencajoč si roke.

„No, pa sedite k mizi! Vino vas bo ogrelo“, povabi jih oče župan ter postavi bokal vina na mizo. Na to odpre vrata in zakliče v vežo:

„Marjeta, prinesi kruha in porini v peč še jeden panj! Saj je gora blizu, drv ne bomo stradali.“

Možaki posedejo okolo mize in polagoma se jim razvežejo jeziki.

„Bog jej daj večni mir in pokoj, ni bila prenapačna ženska“. To rekši dvigne župan kupo z vinom.

„Večna luč naj jej sveti!“ odgovore moše zamolklo in pogledajo v tla.

„Veste moše, škoda je je bilo vendar, škoda“, izpregovori najprej stari Kadé. „Bila je v resnici poštena ženska. Meni je redno plačevala stanarino, in žena mi je pravila, da je tudi na polju ali pri senu rada kaj pomagala. Škode pa ni delala nikomur; kaj ni res moše?“

„Nikomur!“

Nekaj časa vsi molče, kakor bi primišljevali življenje rajne Gričarice, na to reče oče župan:

„Tako je no, večno ne moremo biti na svetu. Danes smo zagrebli njo, jutri zagrebejo morebiti tebe ali mene . . .“

V tem se začuje sem od postelje glas, kakor bi se kdo vzbudil iz spanja. Odeja se odgrne in izpod nje se dvigne mal deček; bistro pogleda okolo sebe, a hkrati povese oči, kakor, da bi se užalostil.

„Kaj si se vzbudil Lovriček; le obleci se in pojdi na peč. Ti bodo že naša mati prinesli jesti“, reče

Politični pregled.

V Ljubljani, 13. novembra.

Budgetni odsek. Včerajšnji seji budgetnega odseka, ki se je posvetoval o proračunu pravosodnega ministerstva, so prisostvovali minister grof Gleispach, Ledebur in vitez Bilinski. Po krajših govorih poslancev Hallwich, Bareuther in Herold je spregovoril pravosodni minister grof Gleispach ter omenjal najprej novega civilno - pravnega reda, o katerem želi, da bi stopil prej ko prej v veljavo, in pripomni, da se bode na podlagi tega reda zdato pomnožilo uradniško osebje. Pravosodni minister uvidi iz lastne skušnje potrebo nastavljenja diurnistov in zagotavlja, da se je tudi sedaj mnogo storilo za diurniste pri pravosodju, ker se jim je dovolila pokojnina; tudi za čas bolezni in za starost se bode poskrbelo in se že vrše dotična posvetovanja. Gledé jezikovnega vprašanja pri najvišjem sodnijskem dvoru poudarja minister, da je to vrejeno po dotičnem pravilniku. Na interpelacijo gledé čeških govorov v državnem zboru pravi minister, da mu ni znan dotičen odlok; on vé le toliko, da je jednake govore zaplenilo državno pravdnistvo v Pragi. O tej točki se hoče minister informirati potom generalne prokurature. Poslanec dr. Gregorčič želi, da bi najvišji računski dvor reševal vloge vedno v istem jeziku, v katerem so sestavljene. Konečno omenja potrebo uradnega poslopja za okrajno sodišče v Gorici. Poslanec Fux govori za pomnoženje uradniških mest pri pravosodju; jednako željo izreka grof Pininski. Poslanec Elbl zahteva, da se ustanovi v Sp. Dravogradu okrajno sodišče. Na to se sprejme omenjeno poglavje z dotičnimi resolucijami.

Dunajska borza je imela v soboto velike zgube. Ta „polom“ pa ni prišel nenadoma, kajti vnanji denarni baroni so polom pripravljali že več tednov in mnogi časniki so pred tednom napovedovali. V ponedeljek so levičarji in antisemitje nujno zahtevali od vlade, da jim pojasni vzroke denarnega poloma ter stori potrebne korake nasproti takim „spekulacijam“. Debata je bila jako živahna. Finančni minister odgovarja, da je že preje svaril ter opozarjal na nezdrave razmere na borzi. S kratkimi besedami je težko naštet vse vzroke in spletke. Borza je bila že več časa nervozna. Razni agentje in spekulanti so zapeljali nižje sloje občinstva, da so zadnje novce nesli v menjalnice, hoteč hitro obogateti. Vnanji kapitalisti pa so prežali na to priliko, vrgli papirje na trg, in tako so nenadoma padli kurzi. Država ne more pomagati, dokler hočejo ljudje kar čez noč obogateti. Dr. Lueger v svojem govoru naglašá, da so menjalnice mali spekulanti v službi velikih. Občinstvo pa primerja gosi, katero masté, predno jej odrežejo vrat. Zato bi morala vlada gledati na prste velikim in malim spekulantom, ki se redé ob novcih v borznih kupčijah neveščega prebivalstva. Toda malo upanja je, da bi vlada prišla do živega velikim kapitalistom. Vendar pa utegne nujni predlog imeti to dobro posledico, da se bodo nižji krogi ugibali borze, koder jih navadno oberejo. Borza je sedaj igrališče najslabše vrste, kjer vla-

data le goljufija in zvijača, koder postopajo ljudje, ki spadajo kam drugam. Sedanja borza je gnilo, otrovano drevo, katero treba izrjaviti s korenino, da ne propadeta država in družba. Oba nujna predloga sta bila soglasno sprejeta, kar je veselo znamenje.

Nemška ljudska stranka in deželno-zborske volitve na Češkem. Glasilo nemške ljudske stranke se z vso odločnostjo zaletava v praško strankino vodstvo ter njegove kandidate. List povdarja, da je bila praška kazina dosedaj navajena zapovedovati, toda sedaj, ko se močje nočejo uklanjati praškim pašam, da so pričeli rušiti jedinstvo. Toda tako počenjanje bode nam toliko koristnejše, ker bodo liberalni gospodje tem preje podlegli, čim več nas obrekujejo. Nadalje pozivlja omenjeni list vse volilce, naj odpodé vsakega kandidata, katerega jim bode usiljevala nemška kazina, tudi ako je najpošteniji človek. Konečno zabičava svojim somišljenikom, naj volijo nemške kandidate, katere priporoča ljudska stranka in naj se ne dajo preplašiti od nikake nasprotne stranke. — Vedno stare stvari.

Pruski deželni zbor se odpravi sredi januarja prihodnjega leta. Poleg proračuna se bode pečal zbor z zakonom gledé uvedbe dednega prava pri rentnem premoženju. Dalje se poroča, da bode prišel na dnevni red zakon gledé učiteljskih plač. Osnovna plača za učitelje bode določena na 800 mark, poleg tega se bode pa tudi zvišala službena določila.

Bolgartija. Predvčeranjim je izročila deputacija sobranja princu Ferdinandu adresu, v kateri se izraža želja bolgarskega prebivalstva, naj da prekrstiti svojega sina Borisa po pravoslavnem obredu. V daljšem odgovoru je nato princ Ferdinand povdarjal, da pripozna opravičene zahteve ljubljene bolgarskega naroda, katero je z njim vred vneto za gmotni in duševni razvoj Bolgarije, on pripozna, da ljubi bolgarsko ljudstvo vero svojih očetov, ki je tesno veže z sosednim mogočnim ruskim narodom. Željo, katero sedaj ljudstvo glasno izraža, je poznal princ že pri nastopu vladarstva, ter je vsled tega neumorno deloval za povzdigo narodne cerkve in za zboljšanje položaja njenega svečeništva. Toda, pravi princ nadalje, žrtva, katero sedaj zahtevajo od njega, je za njega zelo velika, kajti vzgojen je na podlagi resnic in navad katoliške vere in te prešinjajo vse njegovo javno in zasebno življenje. To je, kar provzroča v njegovem srcu velik boj. On upa, da pojmi ta njegov boj vsak pravi Bolgarec, vsak prepričani kristijan. Princ pripozna veliko važnost tega državnega dejanja in bode skušal ustreči želji bolgarskega naroda, kakor naglo se mu bode posrečilo premagati velike ovire. On je prepričan, da se mu bode posrečilo, rešiti to vprašanje in tako zadostiti željam svojega ljubljene naroda.

Shod vseučiliščnikov v Atenah. Iz Aten se brzojavno poroča, da se je zbralo 10. t. m. večje število grških vseučiliščnikov, katerim so se pridružili tudi dijaki iz turških pokrajin. Na skupnem shodu so soglasno vsprejeli resolucijo, v kateri se povdarjajo pravice helenizma. Na to so se podali

zborovalci v kraljevo palačo, ter zahtevali, da se jim predstavi kraljevi princ. Ker se pa ni ustreglo njihovi želji, so se odpravili mej demonstrativnim vedenjem in prepevanjem narodnih pesmi pred poslopje ministerskega predsednika Delyannisa. Sele energičnemu posredovanju orožnikov se je posrečilo, da so se razšli demonstrantje.

Deželnozborske volitve.

V Brusnicah pri Novem Mestu je bila volitev volilnih mož dne 8. t. m. Izvoljeni so: župnik Val. Bergant in posestniki Jožef Kreva, Jožef Skrbec, Fr. Štefanec, Gregor Mikolič in Anton Božič, vsi pristaši katoliško-narodne stranke. Dr. Slanc je tudi tukaj že par tednov kaline lovil, pa je imel smolo, ker še tisti so mu ušli, katere je že smatral kot svojo last.

V Prečini je izvoljenih 5 katoliško-narodnih mož. Agitirala sta po celi občini dva agitatorčka iz Slančeve šole. Delila sta „Rodoljub“ na vse strani. Polagala sta ga na okna ali skozi okna v sobe metala, ako ga ljudje nikakor niso hoteli z lepa vzeti. Plašila sta ljudi, da bodo morali novo cerkev zidati itd., ako bodo volili naše močje. V neki drugi občini so liberalni agitatorji volilce odvrčali od duhovnikov, češ, da delajo ti kmetu v škodo, ker hočejo učiteljem plačo zvišati.

Pozor Belokranjci! Znani dolenski tičar dr. Slanc, ki je bil v novomeško-krškem volilnem okraju vkljub tako strahotnemu agitovanju na celi črti „na dilco djan“, razpel je sedaj svoje mreže čez Belokrajino. Znano vam je, kako je moledoval s svojimi pismi okoli Novega Mesta in Krškega, kakor da bi že vsi padli pred njim na kolena, a volitve so pokazale, kako grozno se je lagal. Volilci so se mu v obraz smejali in rekli: „Za božjo voljo! Kam pa pridemo, ako bomo takim ljudem zaupali, kakor je dr. Slanc?“ Uklonili so se mu z malimi izjemami le tisti, ki so mu kaj dolžni. Uboge žrtve! Stočil jim je nekaj veder vina in nekaj litrov „jeruša“, potem pa je venderle neke po volitvi kričal: „Pr... paver, toliko sem mu dal piti, pa je le meni nasproti volil!“ In ta človek je v „Narodu“ pisal, da postane slovenski „Lueger“! Kaj pa še? Pač pa je on priznan dolenski Don Quixot! Belokranjci! ali mu Vi hočete biti „kalni“? Skažite mu to veselje in čast, da bo tudi pri Vas „na dilco djan!“

Iz Ajdovca 10. novembra: Pri nas se je vršila volitev volilnih mož v sredo 6. novembra. Za volilnega moža je izvoljen župnik Martin Poljak. Neslane dolenske agitacije niso dospele do sem.

Iz selške doline: Prvotne volitve so končane. Po vsi dolini smo volili močje katoliško-narodne stranke, poslušajoč glas svojih duhovnih pastirjev in svojega prevzvišenega knezoškofa, samo v Železnikih so zmagali liberalci. Voljena sta gg. Luka Košmelj, župan, in Josip Košmelj, jerhar. Mi smo mi! — Žalostno!

Iz Črnomlja. V nedeljo, dne 17. t. m. bo v Črnomlju volilni shod v prostorih Franca Jermana ob 3. uri popoldne. — Ker kandidira v dolenskih mestih dr. Tavčar, bo shod velikega pomena.

župan ter odide v kuhinjo k ženi, naj prinese dečku jedij.

Deček obleče svoje zašite hlačice in zleze na peč. Pogrebei ga gledajo.

„Saj pravim, no“, oglasi se Petriček, vaški grobar „saj nje ni bilo tako škoda. Saj veste, več hudega je užila reva, nego dobrega; hvala Bogu, da se je rešila trpljenja. A ta-le deček, ta bo pa sedaj revše.“

„Mati mu ni zapustila premoženja, saj veste, kako ji je bilo večkrat hudo za denar. Zlasti po močevi smrti ji je huda predla. No, menda še pomnite vsi, kako je umrl Gričar. Jaz še dobro vem, gori za Lepim vrhom je bilo — šest let bo menda od tega. — Gričar je sekal bukev ter po nesreči prišel pod njeno deblo. Kako ga je bila zdelala! v dveh dnevih je bil mrtev. Vsem vaščanom je znano, kako revno je živela žena s tem dečkom. Prihraniti si ni mogla ničesar, Bog, da je živela sebe in otroka“. Petriček je govoril sočutno in močje so mu pritrjevali.

„Kaj bo torej sedaj z dečkom?“ To vprašanje, katero je izrazil Kade, sililo je že prej vsem na jezik.

„I kaj, vsa vas ga bo morala rediti, ali káli?“

„To se razume, a za dečka bo to slabo. Najboljše bi bilo, da bi ga kedo vzel za svojega.“

Mej tem stopi župan v sobo. Zvedevši, o čem se suče pogovor, reče:

„Veste kaj močje, mislim, da bo najboljše, da ostane otrok pri meni. Imam sicer sam otroke, a hudo mi ne bo menda hodilo, če se mi družina pomnoži za jednega.“

„Prav praviš, tako je prav!“ pritrjujejo močje.

„A še bolj natanko sem si premislil to reč. Govoril sem o tem že z gospodom župnikom. Rekli so mi, da je fant uadarjen in prav priden v šoli. Komaj osem mesecev je hodil v šolo in že gladko bere iz mašnih bukvic. Tudi v krščanskem nauku je bolj poučen, nego marsikateri odrasčen. Dosti je imela sicer rajna Gričarica opraviti, da je oba preživela, a fanta ni zanemarjala. Dobro ga je poučila v svetih resnicah. To se pa že sme reči.“

Lovriček je sedel mej tem pogovorom na peči. Vedel je, da se o njem govori in žalosten je bil, da ne bo več videl ljube matere. Ko pa je začel župan govoriti o njegovem znanju, porosile so se mu prijazne oči.

„Torej močje,“ nadaljuje župan „če se vam prav zdi: jaz sem ga sklenil poslati v Ljubljano v šolo. Za stanovanje bodo poizvedeli gospod župnik. Obleko mu bom pripravil jaz; k meni bo hodil tudi na počitnice. Hrano pa bo dajala gospodinji v

Ljubljano vsa vas. Nekaj krompirja, sočivja ali kaj jednacega bo vsakdo brez težave utrpel. Ako bo treba še kaj dodati v denarjih, obljubili so plačevati gospod župnik, kakor tudi bukve, katere bo fant potreboval.“

„Kozinec, ta je pa premišljena in modra. — Deček je že po naravi slaboten za delo, najboljše je torej, da ga damo v šolo,“ pritrjevali so vaščanje.

Dolgo so še ukrepali močje o tej stvari, ter jo preresetavali na vse strani. Slednjič so sklenili, da ga popelje Kozinec čez leto dnij v Ljubljano v šolo.

V nedeljo popoldne pa je stopil oče župan še v župnišče ter se tam z gospodom dogovoril o vsem potrebnem.

Lovriček je vedel, kaj nameravajo z njim. Bil je tudi voljan iti v šolo, vender pa mu žalost za nenadomestljivo mater ni dala tega natančneje premišljevali.

Ob nedeljah po krščanskem nauku je hodil navadno h gospodu župniku, da so ga poučevali v nemškem jeziku, kajti le v tem jeziku se je poučevalo takrat v ljubljanski ljudski šoli. Kadar je odhajal domov na svoj novi dom k županu, pa ni zabil nikoli stopiti mimogredoč na pokopališče in pomoliti nekoliko na materinem grobu...

(Dalje sledi.)

Iz Št. Vida pri Vipavi, 12. nov.: Danes pri volitvi volilnih mož v občini St. Vid Lozice zmagali Božičevci. Konservativna stranka se volitve ni vdeležila.

Iz Kamnika. Do danes — kolikor tukaj znano — 50 mož gotovo naših. Vseh glasov je 80. Iz nekaterih občin še nimamo poročil.

Iz Doba. Izvoljeni so: Na Krtini Anton Zarnik, na Brezovici pa France Grošelj; oba kat.-narodna moža. — Za občino Dob France Videmšek; za občino Podrečje pa France Krč. Oba baje za Krsnika.

O volilnem shodu v Škofji Loki. V včerajšnjem poročilu o volilnem shodu v Škofji Loki je izostal jeden stavek namreč: Omeniti mi je še dr. Arkota. Potem sledi: Kako žalostno ulogo je igral ta mož na shodu... Vse, kar sledi, velja o g. Arkotu, ne o notarju g. Lenček-u, katerega na shodu ni bilo, kar tudi naslednji kontekst določeno izraža.

Včerajšnji „Slov. Narod“ prinaša liberalno spakedrano poročilo o shodu. Od „Naroda“ ni družega pričakovati, vendar takih otrob, kakoršne veže Narodovi poročevalci, nismo pričakovali. Narodovo poročilo sklepa s tem, da jo je g. dr. Šusteršič „poparjeno odkuril“. Res je sicer, da jo je nekdo poparjeno odkuril, a to je bil notar Globočnik, ko so Loški volilci — kar „Narod“ modro zamolči — s $\frac{4}{5}$ večino sprejeli kandidature g. dr. Šusteršič-a in mu konečno zaklical še gromovit „Živio“, ki bode še dolgo zvenel v nervoznih ušesih kranjskih in loških liberalčkov.

Narodov poročevalec tudi pravi, da Loški volilci žele moža za poslanca. To je istina in zato bodejo v ogromni večini volili g. dr. Šusteršič-a, ki je možato zastopal svoje prepričanje, mej tem ko notar Globočnik še toliko možatosti ni imel, da bi se bil upal povedati, da je kandidat liberalne narodne stranke. Takih „mož“ gre 10 na dr. Šusteršičev mazinec! — Čuden „mož“ notar Globočnik, ki se je tako osmešil, ko je trdil, da je kranjska gimnazija njegova zasluga! Ta „mož“ mora imeti jako slabo mnenje o Ločanih, če misli, da mu bodejo to grozovito neumnost vrjeli, ko vsak otrok pri nas ve, da je kranjska gimnazija izključno zasluga konservativnih slov. državnih poslancev, ki so leta 1893 pod tem pogojem ostali v konservativnem klubu, da jim je vlada obljubila gimnazijo v Kranju!

Ali je to mož, ki si lažnjivo pripisuje tuje zasluge? Prosimo za odgovor!

V ribniški okolici so izvoljeni samo katoliški konservativni volilni možje, ki so vsi zoper Višni-karja, ker ga vsi osebno poznajo in preveč čutijo njegovo delovanje zoper kmeta. Ravnanje naših mož naj bo migljej drugim volilnim možem kmetskih občin.

Z Dobrave pri Kropi. K volitvi volilnih mož prišlo je 40 volilcev. Župnik Aljančič je izvoljen jednoglasno. župnik Preša pa je dobil 37 glasov. Sijajni vspehi pri letošnjih volitvah z vseh strani so krasen izraz spontanne zaupnice prevzvišenemu knezoškofu od strani naših zavednih in neodvisnih volilcev! Nasprotna stranka ni volila.

Na Brezovici pri Ljubljani je bilo 7. t. m. izvoljenih pet volilnih mož, trije za občino Brezovica, dva za občino Log; vsi so pristaši katoliške narodne stranke, vsi bodo volili gospoda Povšeta in gospoda Jelovška.

Domžale, 12. novembra. Zaradi dopisa z dne 1. novembra je „Slovenec“ prinesel neko pojasnilo. Kar se tiče popravka Grašekovega iz Kamnika, ostanem pri svoji trditvi. Kar sem pisal, sem pisal, če se tudi gospod Grašek na glavo postavi. Vaš popravek je smešen brez konca. Ako želite dokazov, Vam rad postrežem.

Naj še mimogredé, pa le mimogredé, omenim domžalskega „Narodovega“ dopisnika, ker se mi ne zdi ravno dostojno, se pečati in odgovarjati človeku, ki rabi tako umazano in lažnjivo pero. Rečem mu le, da, ako mi on za vse svoje trditve navede le jeden sam dokaz, dobi od mene sto goldinarjev, pa naj jih mu pusti družba sv. Cirila in Metoda, vsaj jih je on še bolj potreben, kakor ta družba. Da sem pa agitiral in na volišče pripeljal lepo tropo volilcev, ne tajim, pa vsaj je tudi dopisnik „Narodov“ letal okoli volilcev, pa, hvala Bogu, popolnoma brez vspeha. Veliko neprijetnega je moral on pri tem doživeti, pa vsaj ni da bi moral svet vse vedeti, vsaj je dovolj, da mi vemo, on pa tudi ne bo

kmalu pozabil. Kar se pa tiče računa za popravljaj-nja cerkve, vsaj še toliko časa potrpite, da bode delo dovršeno, potem bode koj račun. Sicer vas pa ni treba tako močno skrbeti ta stvar, ki vas prav nič ne briga. Ako so drugi tiho in bodo potrpeli z računom, da bo vse dovršeno, potrpite še vi. Jaz bi mislil, da bi vi še lažje potrpeli, kakor oni, ki so darovali za cerkev dvesto, tristo ali še več, ker vendar do sedaj še niste darovali za cerkev počenega groša in ga tudi ne boste, če tudi sto let živite. Domžalci pa naj mi ne vstejejo v zlo, ako sem se pri Čedenkovem Karolu malo pomudil, vsaj hočem vedno pred očmi imeti Kersnikovo svarilo: Kdor se meša med otrobe, ga požró sv....

V poljanski (kočevski) občini, katera voli jed-nega volilnega moža, je bil izvoljen Matija Novak, farni upravitelj, ki bode 21. t. m. glasoval za gos-poda Viljema Pfeiferja, „ki kaplanom čevlje puca“ (dr. Slane).

Občina Medvode je izvolila 5. novembra t. l. sledeče katoliško - narodne može: župnika Martina Drčarja in Frančiška Porenta, župana Frančiška Šboljšaka, odbornike Andreja Uvajnarja, Frančiška Bizanta in Frančiška Drešarja.

Iz Pivke. V hrenoviški občini je zmagala libe-ralna stranka. To so pili in so pijani še sedaj, ko to pišem, se vé, ker so se šli „potegniti, da bo za kmeta dobro“. (Tako so jih lovili na limanice.) Kar reče kak „btagar“, to velja, o razumnstvu in prosti volji — kaj bi se menil. Naši ljudje so še daleč, ko bodo prišli kaj bližje, bodo srečali omiko. Clo-veka boli, ko vidi, kako slepe miši lovijo možje, ki so včasih vendar možje.

Iz Sorice, 11. nov.: Pri volitvi volilnih mož v tukajšni občini so izvoljeni naši volilni možje.

V občini Krtini je bil izvoljen gospod Anton Zarnik, čislani posestnik in trgovec na Krtini, skoraj soglasno, čeravno se je z vso silo delalo zo-per njegovo izvolitev; od 26 oddanih glasov jih je dobil 23. Nekaj nasprotnikov je pa odšlo pred vo-litvijo, ker se niso upali voliti, ko so videli, da je njih zmaga nemogoča.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 13. novembra.

(Slovensko gledališče.) Najpopularnejše Schiller-jevo delo „Razbojniki“ so predstavljali včeraj vredno velikega Nemca in častno za naše gledališče. Kakor povsod, tako se je tudi pri nas na polnem gledališču pokazalo, da „Razbojniki“ vedno naredé velik vtis, naj se potem uvažuje jasno označenega kritičnega časa, v katerem so bili pisani, napak, ki so tudi naše, ali pa to, da je Schiller v „Razbojnikih“ poleg svo-jih ostalih mladostnih del nekako najbližje „karak-ter-drami“, katero se posebno naša doba z oduševlje-njem neguje. Zastopniki vseh znamenitih oseb (stari Moor, Karl, Franc, Spiegelberg) prilagodili so se pri reprisi ako možno še bolj svojim vlogam, naj-odličnejši med njimi, gospod Ineman, pa je s svojo igro potrdil staro resnico, da se pravega umetnika mora videti večkrat v njegovih prvih vlo-gah, če se hoče imeti vsaj nekoliko pojma o nje-govi umetnosti. Čuli smo včeraj jako laskave ocene od predstavi prisostvujočih Nemcev — in s tem smo povedali, kakšen je naš predstavljavec Franca Moora. Z njim sta tekmovala gospoda Stojkovič (Karl) in Danilo (stari Moor), — a tudi gospod Orehek ni ostal v ozadju ter je nepričakovano po-polnil svoj vspeh prve predstave. Gospa Danilova (Kozinsky), gg. Verovšek (Svajcar), Urbančič (Roler), Vučičević (stari sluga), Lovšin (Her-man), Kranjec (komisar), Puš (Grim), Učak (Sufterle), Sturm (Schwarz), so splošno ugajali, gospodu Lavoslavju (Raeman) pa bi priporočali nekoliko manj raztegovanja. O gospici Terševi (Amalija) se dosedaj še ne moremo izjaviti. — Že-limo, da se v bodoče prepusti solnčni vzhod svoji usodi ter se ga ne trudi ponesrečiti z bengaličnim ognjem. Pogled iz parterja na kulise je takrat gro-zen! Ravno isti ogenj rabili so pri grajskem požaru. Kaj, ko bi se iz bližnjega „Narodnega doma“ pri-dobilo za oder elektriko, ki je za razne prizore ne-obhodno potrebna. Tiste, ki vedó, kje je gledališka ventilacija, pa opozarjamo na včerajšnje neznosno vročino. — Predstave se nekoliko prepozno nazna-njajo, tako da se oddaljenejši rodoljubi ne morejo udeležiti boljših predstav. Radi tega bi ne bilo na-pačno, ko bi „Dramatično društvo“ napovedalo pred-stave nekoliko prej in tak svoj repertoar priobčevalo po vseh slovenskih listih. — V petek bomo čuli

slavno Mascagnijevo opero „Cavalleria rusticana“. V velikonočnem zboru poje oddel-k pevskega zbora „Glasbene Maticе“.

(Potres.) Iz Ajdovca 10. nov.: V soboto zjutraj se je čulo okrog $\frac{1}{2}$ 1. ure nekoliko potresa. Bilo je kakih 4 do 5 sunljev.

(V deželno bolnišnico) so v preteklem mesecu oktobru vsprejeli 308 bolnikov. Iz meseca septembra jih je ostalo 207. Tekom meseca oktobra jih je 190 ozdravelo, 73 zboljšalo in 24 umrlo.

(Nesreča.) Dne 26. m. m. je v Gorenjih Dutlah, fare Škocijanske, raz kostanj padla 30 letna Ana Zagorc. Drugi dan je nesrečnica umrla.

(Razpisane Metelkove ustanove.) O. kr. deželni šolski svet kranjski razpisuje do 30. t. m. 6 mest Metelkovih ustanov po 42, oziroma 37 gld. 80 kr. Pravico do ustanov imajo ljudski učitelji z dežele, ki se odlikujejo v pouku slovenščine in sadjereje.

(Na brzojavnih postajah kranjskih) se je me-seca oktobra oddalo 8271 brzojavk, za katere se je plačalo 3383 gld.

(Popravek.) Slovensko gledališče. V ponedeljski omeni vrnil je stavec neljubo pomoto. Namestu po-svetni zavodi, naj se na dveh mestih čita pro-svetni.

(Nov brzovlak) bode dne 20. t. m. začel voziti mej Trstom in Korminom.

(Cesarjev dar.) Iz Zagreba se poroča, da je izročil presvetli cesar povodom bivanja v Zagrebu naslednja darila: za mestne ubožce 4000 gld., za humanitarno društvo 100 gld., prvemu hrvatsko-slovenskemu društvu za diurniste 100 gld., društvu „Dobrotvor“ 100 gld., gledališkemu pokojninskemu zakladu v Zagrebu 300 gld., otročjemu zavetišču 100 gl., društvu za hranjenje ubogih učencev 100 gl., akademikemu društvu za podporo ubogih in bolnih vseučilišnikov 200 gld., ognjegasilnemu društvu 200 gld., društvu za podporo slepih 100 gl., društvu za podporo odpuščenih kaznjencev 100 gld.

(Zagrebski vseučiliščniki pred sodiščem.) V po-nedeljek 11. t. m. se je pričela v Zagrebu sodnijska obravnava zoper 54 vseučilišnikov radi znane za-stavne afere. Vsi zatoženci so bili nakiteni z rude-čimi nageljci kot znamenje, da so vsi pristaši stranke prava. Zatožencev je velika večina katoličanov, dva pravoslavna, trije židje in jeden mohamedan. Po domovini sta dva Istrijana, pet Dalmatincev, veliko Bošnjakov in Hercegovcev, ostali Hrvatje-Slavonci. — Predsednik sodnega dvora je dr. Rakodezay, vo-tanta Aranitzky in Safarić. — Zagovornikov je 9, med njimi dr. Mile Starčević. Za poslušalce se je izdalo samo 50 vstopnic. Obravnava je javna. Zelo obširna zatožnica zlasti obtoženim očita, da so 16. okt. sežgali mažarsko trikoloro. Demonstracije pred srbsko cerkvijo zatožnica samo postransko omenja. Obravnava bode trajala več dni.

(Iz Rima) 10. nov. Po prvem potresu, ki je bil zjutraj 1. nov. so sledili v naslednjih nočeh še po-samezni slabi sunki, ki pa niso družega povzročili nego pomnožili strah prebivalcev. Vsled prvega po-tresa so tu in tam nastale kake razpokline v zidovju, in kakor se govori, je tudi kupola sv. Petra neko-liko trpela. Na poziv preč. kard. vikarija bila je danes popoldne izvanredna slovesnost v patrijalski baziliki Liberijani „S. Maria Maggiore“ v zahvalo, da je Bog obvaroval večno mesto večjega zla. Cerkev je bila do zadnjega kotiča natlačena; navdušeno je ljudstvo prepevalo litanije lavretanske in naposled koralni „Te Deum“. Čarobno je bilo, ko je iz 5 do 6000 grl odmevalo v krasni baziliki: „Te ergo quae-sumus tuis famulis subveni“ — „In te Domine speravi“... Težko je soditi o ljudstvu Rima, pa po človeško soditi bi rekel, da večno mesto, kakor je današnja slovesnost pričala, še ni popolnoma v krem-pljih framazonstva in njegovega pokrovitelja novo-šegnega „paše“.

(Falbovi kritični dnevi za leto 1896.) Profesor Rudolf Falb je označil v svojem koledarju za pri-hodnje leto celo vrsto „kritičnih“ dnij, katere tukaj navedemo. Kritični dnevi prve vrste bodo: 30. ja-nuar, 28. februar, 29. marec, 27. april, 9. avgust, 7. september, 6. oktober in 5. november. Kritični dnevi druge vrste so: 13. februar, 14. marec, 13. april, 26. maj, 10. julij, 23. avgust, 22. sep-tember in 4. december; konečno tretje vrste: 14. ja-nuar, 12. maj, 11. in 25. junij, 24. julij, 21. ok-tober, 20. november in 20. december. Prazne marnje,

Slovstvo.

„V. Letopis slovenskih posojilnic 1894. Sestavil po naročilu načelstva „Zveze slov. posojilnic“ Ivan Lapajne, šolski ravnatelj v Krškem. Celje 1895.“ Tiskal Drag. Hribar. Str. 51 fol.

Letopis je jednako uravnan kakor prejšnja leta in kaže v svojih številkah vsestranski napredek slovenskega posojilništva. Odbor naglašja v svojem predgovoru, da je letopis izšel letos zadnjikrat v tej obliki in da bode prihodnjič nekoliko drugače urejen. „Da bode pa odbor tudi v bodočem letu kos svojej velikej nalogi, treba je, da mu zveste ostanejo gledé plačevanja letnine ne samo vse društvene posojilnice, ampak da se „Zvezi slov. posojilnic“ pridružijo tudi nove slov. denarne zadruge, osnovane na podlagi zadrúžnega zakona z dné 9. aprila 1895. Naša „Zveza“ nima nikakoršnega družega namena, kakor da slovenske posojilnice podpira in da pospešuje njih zdrav razvitek brez ozira na kakoršne koli strankarsko-politične tendence.“

Izkazanih je vkup 92 posojilnic, in sicer: na Koroškem 18, na Kranjskem 35, na Primorskem 22, in na Štajerskem 27. Od teh ima 76 neomejeno, 16 pa omejeno zavezo.

Udov je bilo vkup 36.403, ki so imeli v deležih 618.055 gld. Denarni promet je izušašal vkup 16.760.125 gld. Hranilnih vlog je bilo 8.536.131 gld., danih posojil 8.565.292 gld., upravnih stroškov 45.197 gld., čistega dobička 104.205 gld.; zadrúžni zakladi štejejo vkup 510.354 gld. Lastno imetje vseh slov. posojilnic iznaša vkup 2.372.618 gld.

Na dodani veliki tabeli je sestavljen skupni „računski zaključek“ l. 1894, vseh slovenskih posojilnic.

Društva.

(„Slovensko planinsko društvo“) priredi v četrtek, dne 14. t. m. ob 8. uri zvečer v klubovi sobi hotela pri „Slonu“ zabavni večer. Predaval bode društveni načelnik gosp. Fran Orožen. Ker je predmet predavanju „Dolenji štaj. Rigi“ jako zanimiv, pričakovati je mnogobrojne vdeležbe. — Gosti in prijatelji dobro došli.

(Citálničen shod.) Ker slovenska čitalnica v Glinjah na Koroškem ni zborovala dné 29. kimovca, je prenesla svoj občni zbor na dan 17. listopada 1895 ob 1/4. uri popoldne v gostilni Lovro Zablačana na Trati s sledečim vsporedom: 1. Pozdrav načelnika. 2. Poročilo odborovega delovanja. 3. Vpisovanje novih udov in pobiranje letnih doneskov. 4. Razni govori. 5. Volitev novega odbora. — Po zborovanju prosta zabava. Med posameznimi točkami in pri prosti zabavi poje slovenski moški pevski zbor.

(Pevsko društvo „Ljubljana“) priredi v nedeljo dné 17. t. m. v salonu hotela „Lloyd“ svoj „Martinov večer“, h kateremu se uljudno vabijo vsi prijatelji društva. Vspored prijavi se pozneje.

(Priviletošnji večer „Slov. učiteljskega društva v Ljubljani“) dné 6. t. m. je bil prav dobro obiskan. Zbralo se je bilo 30 gospodov, med njimi pa le tri gospodičine kolegince. Prišlo je tudi več druge gospóde. — G. Jak. Dimnik je popisal pot v Prago in mesto samo prav zanimivo. Prihodnjič bode govoril o razstavi še nadalje. Izrekla se mu je zahvala. — G. E. Gangl pa je poslušalcem v izvrstnem, splošno odobranem govoru opisal šolski oddelek razstave. — Zanimivo je bilo tudi predavanje g. Iv. Krulca. Povedal je po zapiskih nekega arhiva, kakšne izpite so naši predniki pred sto leti prestajali, omenil je velikanski napredek šolstva, ter vspodbujal še k večjemu. — Predsednik nadzornik g. Zumer je naznanil, da je daroval g. Peter Majer, posestnik itd. v Kranju 200 K. za učiteljski konvikt. Vsi so blagemu g. darovatelju zaklicali: „Hvala mu! Bog ga živi!“ Tudi gg. pevci so se bili oglasili in tako večer še bolj prijeten napravili.

(Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem) napravi javen shod v nedeljo dne 24. novembra t. l. pri „Lavreju“ v Šmarjeti pri Velikovem, občina Važenberk. Začetek ob polu 4. uri popoldne. — Govorilo se bo o političnih in gospodarskih zadevah. Posestniki naj se udeležijo tega važnega shoda v obilnem številu.

(Podružničen shod.) Podružnica sv. Cirila in Metoda za Škocijan in okolico na Koroškem bode imela v nedeljo dne 17. novembra t. l. ob 3. uri popoldne, v gostilni pri Majerju svoj letni občni zbor z navadnim vsporedom. — Prijazno se vabijo Slovenci k obilni udeležbi.

(Konsumno društvo.) V Starem trgu pri Ložu ustanovilo se je „konsumno društvo“, vpisana zadruga z omejenim poroštvom, z dne 10. oktobra 1895. l., v zadrúž. reg. list. št. 63. Zadruga se opira na pismena pravila z dne 16. sept. 1895 in ima svoj sedež v Starem trgu pri Ložu. Zadruga namen je preskrbovati svojim udom vsako v gospodinjstvu in gospodarstvu potrebno blago dobre vrste in po nizkih cenah, kakor n. pr. živina, obleko, orodje, semena. Dosegalo se bo to s pogodbami, sklenjenimi z zakladalci, s kupovanjem in lastnim pridelovanjem in izdelovanjem konsumnega blaga ter prodajanjem istega zadrúžnikom. Predstojništvo obstoji iz 9 od občnega zbora na tri leta voljenih — zadrúžnikov in se ustanovi kmalo po občnem zboru z volitvijo načelnika in njegovega namestnika. V tačasno predstojništvo so odbrani: načelnikom: Peter Hayptman, kaplan v Starem trgu; odborniki: Janez Stefančič, kolar in posestnik iz Pudoba, Janez Lavrič, posestnik iz Kozarišč št. 47, Jernej Strlé, posestnik iz Viševka št. 33, Jurij Skrbec, posestnik iz Šmarate št. 1, Janez Komidar, posestnik iz Nadleska št. 22, Janez Strle, posestnik iz Dan št. 16, Matija Bavec, posestnik iz Vrhniče št. 45, Jernej Truden, posestnik iz Podcerkve št. 15. Zadruga podpisuje se s tem, da se podpišeta načelnik ali njegov namestnik in kak drugi član predstojništva pod firmo, katera naj bo pisana ali tiskana. Vsa razglasila zadruga objaviti je v ljubljanskem listu: „Laibacher Zeitung“ ter v „Slovenec“ in „Domoljubu“. Vabilo k občnemu zboru se mora vsaj 14 dni prej zadrúžnikom vročiti z naznanilom dnevnega reda, in dana, ure in kraja občnega zbora.

Narodno gospodarstvo.

Vinorejstvo.

Z Vipavskega, 2. nov.

Hudi deževni nalivi in ojstra burja potiska nas v subote, da po spravljanih pridelkih nekoliko odpočijemo od trudapolnega poletnega dela. Sladi nam ta odmor zadovoljnost z letošnjimi pridelki, ki sicer niso posebno bogati, pa v krajih, kjer ni bilo toče, vendar sredno dobri. Glavni naš pridelek — vino — je, ker je grozdje v suši zorilo in spravljeno bilo, jako okusno in po dobroti ter količini lanskemu enako, še rajše nekoliko boljše. Cena mu je bila pretečenega tedna od 17 do 20 gld. hektoliter. Kljub slabemu vremenu začeli so kupci pridno prihajati in vina je že dokaj prodanega.

Ker se je izvedelo, da so nekateri vinščaki kupovali ob trgatvi mnogo več sladkorja, kot ga rabijo za svojo kavo, sumičilo se je, da so morebiti vino ponarejali ali množili, ter da bi znali isto za pristno naravno prodajati in tako dobremu glasu vipavskega vina zelo škodovati.

Zato se nekateri vestni gospodarji, katerim je do kredita in do poštene kupčije mnogo stalo, svoje sumničenje razodeli c. kr. okr. glavarstvu, katero je — bodi mu hvala — dalo po občinah razglas, ki kliče v spomin ojstre kazni, ki čakajo onega, ki bi ponarejeno ali umetno pomnoženo vino za naravno prodajal.

Menim, da bo to mnogo pomagalo. Ako bi pa kak kupec itak spoznal ali sumičil da je bil pri kupčiji prevarjen, ga v svojo in njegovo korist prosimo, da pošlje mali vzorec sumljivega vina preiskovalnemu zavodu ali priseženemu kemiku, da isto po vsebini preišče, da se tako sleparija obelodani ter v zgled in strah ostro kaznuje. Taka kazen nekolikokrat ponovljena, bode, menim, sleparijam glavo strla. Nekateri vinogradniki so celo tega mnenja, da se napravljjanje ponarejenega vina postavnim potom popolnoma zabrani. Jaz temu mnenju ne pritrujem. Ako namreč pomislimo, da je pravilno ponarejeno vino, napravljeno potom vrenja iz vinskih tropin, sladkorja in vode, krepilna in zdrava pijača, ki stane po sedanjí ceni tropin in sladkorja le okoli 6 gld. hl, pač ne vem za boljše domačo pijačo v vinorejskih krajih — drugod imajo sadni mošt — kot je tako vino za delavnega trpina, ki vsakako potrebuje kolikor toliko dražilne in krepilne pijače, ki pa si zamore le o svetih časih pristnega vina privoščiti. S tako pijačo ob enem najložje zatiramo žganjevitje in njegove presunljive nasledke. Pač sem pa iz družega ozira zato, da se sedanja tozadevna postava spremeni in sicer v tem smislu da ostane ponarejeno vino le domača pijača, ki se nebi smela prodajati izven občine, v kateri je bilo narejeno; ako pa ne bilo to umestno, da bi se pa vsaj postavno določilo, da se na ptujem ne sme ponarejeno vino drugače prodajati, kakor v nalašč zato in samo zato priredjenih krčmah ali kletih, v katerih pa se pristno naravno vino ne bi smelo točiti. Treba bi bilo ponarejeno in naravno vino daleč narazen

ločiti, tako kakor iskro in smodnik, sicer je skušnjava in nevarnost prevelika.

Da bi vipavsko vino, ki zarad druge komunikacije z drugimi tudi dokaj oddaljenjšimi vini itak težko konkurira, kolikor možno šrši trg si pridobilo, zato se je pretečenega leta v Vipavi ustanovila vinarška zadruga, katera nima namena bogatiti sebe, oziroma svoje društvenike nego pospeševati napredek in razvoj poštenega vinarstva glede pridelovanja in glade trgovine. Glavno pravilo in prva skrb zadruga je pravičnost in poštenost v vsem svojem delovanju.

Z veliko previdnostjo skupuje izkušeno opraviljstvo vino le od takih vinorejcev, o katerih poštenju ne more dvomiti, katerih značaj in okoljščine njihovega pridelovanja so mu osebno popolnoma znane, tako da je, po človeško rečeno, izključena vsaka prevara in goljufija. Vrh tega pa skupuje tudi grozdje ter napravlja sama sortirana vina, katera se ve so nekoliko dražja, pa tudi nekoliko zlahtnejša. Morebiti ni odveč za sedanjí čas, ako opozarjam čč. duhovščino na to zadrugo pri nakupu mašnega in namiznega vina. Menim, da ne najde lahko drugod večje zanesljivosti za pristnost vina, kakor pri njej. Svetujem pa tudi sploh občinstvu, zasebnikom kakor tudi vinskim trgovcem, da poskusijo z nakupom vina pri vipavski vinarški zadrugi, katera ima svojo krčmo v Ljubljani na Bregu, kjer se lahko sklepajo kupčije, ter dodajam prošnjo, da svojo izkušnjo privajajo v kakem domačem listu, bodi si za zadrugo ugodna ali neugodna, da se v zadnjem slučaju odpravi takoj kaka nedostatnost, ako bi se hotela vtihotapiti.

Telegrami.

Dunaj, 13. novembra. Pri današnji volitvi župana je dobil dr. Lueger 92 glasov; 45 glasovnic je bilo praznih. Dr. Lueger je izjavil, da sprejme izvolitev, na kar je vladni komisar dr. Friebeis v imenu namestništva izjavil, da je občinski zbor razpuščen. Mej volitvijo so bile zaprte vse ceste in ulice k državnozbornemu poslopju. Po končani volitvi je drla do 2000 ljudi brojčica množica proti parlamentu. Policija in stražniki so razpršili množice. Ko se je dr. Lueger v zaprtem yozu odpeljal od mestne hiše, so se ponovile nove demonstracije. Aretovanih je bilo več oseb.

Dunaj, 13. novembra. Pri današnji volitvi župana je odgovoril dr. Lueger na vprašanje, ali sprejme izvolitev, da sprejme sicer izvolitev, toda sedanja vlada ga noče potrditi dunajskim županom. Vpliv, ki se je pojavil pri prvi nepotrditvi, dovolj jasno dokazuje, da se pri volitvi ne gre za osebo, ampak za prostost in čast dunajskega mesta, za slobodo in čast domovine, iz tega sledi, da smo dolžni v boju vztrajati. Kdor hoče, da ga ljudstvo ne zapusti, mora ohraniti zvestobo ljudstvu. Ne bil bi zvest sin svojega naroda, ko bi prelomil to zvestobo, in zato izjavljam, da vsprejem izvolitev.

Dunaj, 12. novembra. Včeraj je vsprel cesar deputacijo ljubljanskega mestnega sveta v avdijenci. Deputacija se je cesarju zahvalila za izdatno pomoč povodom potresa. Cesar je radostno vzel na znanje sklep mestnega sveta, ki je sklenil, v spomin cesarjevega obiska postaviti njemu na čast spomenik. Vladar se je končno informiral o stavbnih razmerah v porušenem mestu ter preprijazno odpustil deputacijo.

Šmartno pri Litiji, 13. novembra. Boj je bil hud, zmaga je naša; vseh 5 narodno-katoliških mošt. Živeli!

Nova Oselica, 13. novembra. Za županijo Oselico voljenih včeraj šest mošt katoliško-narodnih.

Dunaj, 12. novembra. Na dunajskih pokopališčih se je nabrala na praznik Vseh svetnikov za spominek padlim vojakom svota 1257 gld.

Dunaj, 13. novembra. V včerajšni seji budgetnega odseka je zahteval poslanec Gregorčič, naj se sezida za okrožno sodišče v

Gorici uradno poslopje, ter omenjal potem vprašanja glede sostave porotniškega zapisnika v Gorici, na podlagi katerega je mogoče po okolnostih sestaviti italijanske ali slovenske listine. Konečno je grajal, da se vkljub slovenskim porotnikom in slovenskemu sodnijskemu osebju vrše obravnave proti slovenskim zatožencem v italijanskem jeziku.

Dunaj, 12. novembra. V včerajšnji seji obrtnega odseka je izjavil trgovinski minister baron Glanz, da on sicer ni prijatelj krošnjarstva, da se mu pa ne zdi umestno, popolno je odpraviti, ker se tem potom preživlja mnogo ljudij, ki ne bi imeli sicer nikakega zaslužka.

Dunaj, 12. novembra. Iz Rima došlega nadškofa Sembratoviča je vsprejel danes nuncij Agliardi v avdijenci.

Dunaj, 12. novembra. Kakor poročajo večerni listi, se je posvetoval konservativni klub o dogodkih zadnjih dni in o včerajšnjem dogodku v državni zbornici. Poslanca Dipauli in Morsey nista bila navzoča. Posvetovanje se bode nadaljevalo še danes.

Zagreb, 12. novembra. Danes zvečer se je završila obravnava zoper demonstrante. Jutri se objavi razsodba.

Reka, 12. novembra. Preteklo noč je skočil s tira tovorni vlak mej postajama Bučari in Meja. Dve osebi sta smrtno ranjeni, jeden voz je razbit.

Madrid, 12. novembra. Po najnovejših poročilih iz Kube postajajo ondotne razmere od dne do dne resneje. Vkljub velikemu številu španskih vojakov vstasi krepko vztrajajo.

Pariz, 12. novembra. Zbornica je z 213 glasovi izvolila Poincaré-ta podpredsednikom in Carnota zapisnikarjem. Radikalci so se zdržali volitve.

Pariz, 12. novembra. Pri današnjem ministerskem svetu je naznanil pomorski minister Lokroy, da je danes odplula vojna ladija pod poveljstvom admirala Maigre proti Mali Aziji.

Bruselj, 12. novembra. Posl. Lejeuné je stavil predlog, v katerem zahteva zakon, ki bi prepovedal vsake igre, ki zelo nevarno vplivajo na imetje državljanov. Senat je soglasno sklenil, posvetovati se o predlogu v prihodnji seji.

Bruselj, 12. novembra. Beernaert je bil danes z 79 proti 3 glasovom izvoljen zborničnim predsednikom.

Ponarejena črna svila.

Sežgi vzorec svile, katero nameravaš kupiti, in spoznal bodeš takoj ali je svila pristna ali ponarejena: Pristna, čista barvena svila kmalu ugasne, se skodriči ter ostane le malo svetlorjavega pepela. — Ponarejena svila (katera se rada lomi in dobi mastne lise) gori počasi dalje (osobito tli takozvana „strelna nit“, ako je v njej prav mnogo barvene snovi) ter ostane pepel temnorjave barve. Pepel se ne skodriči, marveč upogne. Pepel pristne svile se spremeni v prah, ako se stisne, isti ponarejene svile pa ne. — **Tovarne za svilo G. HENNEBERG-a** (e. in kr. dvornega založnika) v **Curihu** razpošiljajo rade vzorce svojega pristno svilnatega blaga vsakomur ter pošiljajo kolikor treba za posamezne obleke ali cele kose poštnine in carine prosto na dom. 47 6-6 5

Umrli so:

10. novembra. Jurij Vesel, kramar, 76 let, Poljanska cesta 40, vodenica.

11. novembra. Jera Friškovič, železniškega uradnika žena, 55 let, Frančiškanske ulice 16, jetika.

Tujci.

11. novembra.

Pri **Slonu**: Frankl, Nowak, Krause, Pekarek z Dunaja. — Stein iz Peterburga. — Kulavič iz Toplice. — Hönigmann iz Kočevja. — Cven iz Trsta. — Pajanič iz Zagreba. — Stadelmann iz Leobensdorf-a.

Pri **Maliču**: Rosenzweig, Kalcher, Pluhaczeh, Bacolitsch, Puntschart, Stern, Grand z Dunaja. — Steinböck, Losar iz Budimpešte. — Tomiceh iz Trsta. — Jaklitsch iz Kočevja. — Gossleth iz Hrastnika. — Gutmansthal z Novega Dvora. — Sima iz Celja. — Endres iz Inomosta.

Pri **Lloydu**: Budinek s Kranjske Gore. — Kren iz Grada. — Papež iz Novega Mesta. — Puntschert iz Gorice.

Pri **bavarskem dvoru**: Palkovics iz Hütteldorf-a.

Pri **Južnem kolodvoru**: Rohan, Sommer z Dunaja.

Pri **avstrijskem caru**: Sternad iz Loga.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm
12	9. zvečer	731.8	13.4	pr. m. zah.	oblačno	
13	7. zjutraj	730.4	14.1	sr. jzah.	oblačno	28
	2. popol.	729.1	15.7	pr. m. jzah.	"	

Srednja včerajšnja temperatura 13.7°, in za 9.3 nad normalom.

Izjava.

Podpisani izjavljam prijateljem ter somišljenikom, ki poznajo bliže moje prizadevanje, da odklanjam poslaniško kandidato kmetijskih občin na Notranjskem, katero so mi ponujali moji ožji somišljeniki. Došlo mi pismo in ustno priznavanje pa radostno in hvaležno sprejemam v nadaljno spodbudo ter hkratio odškodnino za vse po klevetniških storjene mi krivice. Izročujoč tedaj našima kandidoma gg. Fr. Modicu ter Jos. Zelenu delo za siromaškega našega kmeta, priporočam gg. volilec najstrožo disciplino v dan 21. t. m. v Postojini. Na srečno svidenje!

V Trnovem, dné 12. novembra 1895.

Alojzij Rudolf.

Zahvala.

657 1-1

Za mnogobrojne dokaze presrčnega sočutja o boleznih in smrti naše nepozabne hčere, oziroma sestre

OLGE,

za mnogoštevilne vence in veliko spremstvo, kakor tudi za lepo nagrobno petje izreka najiskrenejšo zahvalo

žalujoča rodbina Geršakova.

Najboljše, svetovno črnilo za čevlje!

Kdor hoče imeti svoje obuvale lepo temno-črno se lesketajoče in si je želi ohraniti trpežno, kupi naj edino le

Fernolendtovo črnilo za čevlje

c. kr. dež. priv. tovarne, leta 1835 ustanov. na Dunaji.

Povsod v zalogi.

Radi premnogih malovrednih ponarejanj pazi naj se natančno na moje ime: **St. Fernolendt**.

Priporočam tudi ličilo za čevlje, snov za ohranitev usnja, univerzalno nepremočno mazilo. Vsakovrstne tinte, svitla naravna crme za svitlo usnjato obuvale in pisnični pečatni vosek. 10 52-44

Za jesenski in zimski čas.

Normalno perilo, sistem prof. Jäger.

Normalne srajce za gospode in dečke. Spodnje srajce, telovniki, hlače, v poljubni velikosti in razne kakovosti. Obujki iz ovčje volne, pleteni. Nogavice, patentovane, za gospo in otroke. Spalne obleke, otroške. Spodnja krila iz triko, kazana in pletena, v raznih bojah. Triko-telovniki, najboljše kakovosti. Volnene obleke, kamaše, avbice za otroke. Kravate, žepne robce, ovratnike, manšete v največji izbiri. Ovčje volno za pletiti. Preveze (Echarps), svilnate in volnene priporočam vse po najnižji ceni velespoštovanjem 615 13-8

Karol Recknagel

v Ljubljani, mestni trg št. 24, nasproti rotovžu.

XXXXX v kožuhovalni. XXXXX

Licitacija.

Vsled podiranja deželne hiše v Gospodskih ulicah prodajal se bode

star stavbinski material

in sicer: lomljen in rezan kamen, razna opeka, les, vrata in okna, strešni žlebovi, železje, strelovodi, kloseti itd.

Dražba se bode vršila

v soboto dné 16. novembra t. l.

ob 9. uri dopoldne in ob 2. uri popoldne.

Dalje se naznanja, da se bode odslej, dokler bode kaj materiala, vršila dražba vsako soboto ob zgoraj določeni uri.

Natančneje pojasnila se izvedó v stavbinski pisarni v deželni hiši (Landhaus).

Od deželnega odbora kranjskega,

v Ljubljani, dné 12. novembra 1895. 655 2-1

Št. 1321

Razglas.

645 2-2

Mestno županstvo razpisuje s tem, na podlagi predloga ravnateljstva in upravnega odbora mestne hranilnice

službo hranilničnega uradnika.

Plača za sedaj se določi na 400 glđ. — ter se bode po razmerju rastečega prometa povišala.

Varščine v visokosti letne plače je položiti ali v gotovini ali v takih vrednostnih papirjih, ki so dopuščeni za nalaganja sirotinskih glavnice ali v knjižicah kranjskih hranilnic.

Prosilec mora biti večš knjigovodstva ter slovenščine v besedi in pisavi popolnoma zmožen,

Prošnje so, previdene s kolekom 50 kr. vložiti do 30. nov. 1895.

Mestno županstvo Novomesto,

dné 18. oktobra 1895.

Župan:

Perko.

Tesarski obrt

v Ljubljani,

Nove ulice št. 6

Se priporoča v vsa tesarska stavbena dela. — Cene povsem terpežnemu, zanesljivemu delu primerno nizke.

Domača tvrdka!

Domača tvrdka!

658 2-1

Ivan Zakotnik

tesarski mojster

in zapriseženi izvedenec o. kr. deželne sodnije.

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien,

I. Bezirk,

Stefansplatz Nr. 11, Parterre.

Najbolje priporočena za preskrbljenje vseh v kurzem listu zaznamovanih menic in vrednostij

„Plinove žarnice!“

(Gasglühlicht).

Usojam si p. n. odjemalcem uljudno naznaniti, da sem prevzel samoprodajo plinovitih žarnic spedijske trdnice „Loewinger in sohr. v Trstu.“ Prevzel pa sem ob enem tudi samoprodajo plin izvajajočih svetilk za plinove žarnice. — Ker se pri uporabi teh žarnic in svetilk prihrani mnogo plina in so vzlic tej prihraniti plamena dvakrat bolj žareča nego ona Auerjevih žarnic, pa so tudi mnogo ceneje od Auerjevih, torej jih z lahko vestjo priporočam, ter se nađejam obilih naročil.

Velespoštovanjem

ANDR. DRUŠKOVIČ,
V Ljubljani — Mestni trg šte. 10.

Krist. Mahlkecht,

St. Ulrich, Gröden, Tirolsko.

priporoča se v naročila

na sohe svetnikov, telo Kristusovo, božje grobe, jaslice, vzbuknjena križeva pota, altarje itd. in vsa v podobarsko stroko vstevajoča se lesena dela.

Ilustr. ceniki dobijo se zastoj.

Priporočilo.

Blagorodni, spoštovani gosp. Mahlkecht!

Resnici na ljubo rad potrdim, da so dela, katera ste mi poslali, vseskozi umeteljno izvršena. Nas je vse, vsakdo jo pohvali, kdor jo vidi. Sv. Kvirin, katerega sem letos naročil in prejel, je prav lepo izvršen, ter sem z obema predmetoma jako zadovoljen in morem odkritosrečno reči: „veni, vidi et judica“, pridi, poglej in sodi.

Spoštovanjem

Karol Štefan Kumar, vikarij.

22 6-4

Avče, Goriško, dne 30. julija 1895.

Blagorodni, spoštovani gospod Krist. Mahlkecht!

S poslanimi jaslicami sem popolnoma zadovoljen, tako gledé na izvršitev kakor tudi gledé na ceno.

Velespoštovanjem

Ludovik Škufca, župnik.

Blagovica, Kranjsko, dne 24. julija 1895.

Konjski cvet (pomnoženi restitueljski tok)

steklenica 1 gld., 5 steklenic 4 gld.

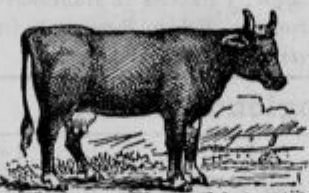
rabi se za drgnjenje v krepilo konjskih udov. Ta

cvet, mnogo let po izkušnih živinozdravnikih in od praktičnih poljedelcev priznan kot krepljen, lajša otrpnelost konjskih udov ter služi v krepilo pred in v restitucijo (očvrščenje) po kakem trudapolnem delu.

Skušena redilna štupa za živino,

za konje rogato živino, ovce, prašiče i. t. d.

Rabi se skoro 40 let z najboljšim vspehom večinoma po hlevih, ako živinče nemore jesti; zboljšuje mleko.

Zametek z rabilnim navodom vred velja

50 kr., 5 zametkov z rabilnim navodom samo 2 gld.

priporoča in razpošilja na vse strani s prvo pošto

lekarnar 113 39

Ubalđ pl. Trnkóczy, Ljubljana, Kranjsko.

!!Zahtevajte!!

obširni cenik, katerega brezplačno in franko razpošiljajo

bratje Placht,

prva in mednarodna

tovarna za strune in glasbeno orodje,

Schönbach 379 pri Hebu, Češko.

Za slavnoznana svoja godala in strune jamčimo.

Gosli brez loka od gld. 1.50, 2, 3, 4, 5, 10 do gld. 80.

Loki od gld. 1, 2, 3, 4 do gld. 30.

Cello za koncerte, fino delo, od gld. 25 do gld. 50.

Citre z najčistejšim ročnikom od gld. 7.50, 11, 13, 18, 25 do gld. 50.

Gitare z najčistejšim ročnikom od gld. 3.50, 4, 7, 9, 10 do gld. 30.

Piščali (flavte) za koncerte iz grenadilnega lesa C, H, Fusa od gld. 5, 7, 9, 11, 13 do gld. 100.

Klarineti za koncerte iz grenadilnega lesa C, B, Es, D, od gld. 8, 12, 15, 16, 18, 20 do gld. 50.

Toki za gosli od gld. 2, 3, 5, 6, 8, 12, 14 itd.

Pošilja se po poštne povzetju. — Kar ne ugaja, se rado zamenja.

Naslov prosimo „Bratje Placht“ ali „Bratři Placht“.

Dopisuje se nemško, češko, francosko in rusko.

Iščemo tudi sposobnih zastopnikov po posameznih mestih. 579 26—19

Priporočilna naznanila domačih konservativnih obrtnikov in trgovcev, katera naj cenj. naši naročniki in čitatelji „Slovenca“ blagovolijo uvaževati.

Anton Presker

krojač v Ljubljani, Sv. Petra cesta 18

priporoča se čast. duhovščini in sl. občinstvu za izdelovanje vsakovrstne obleke

V zalogi ima tudi narejene obleke za gospode in dečke. — Obleke od 7 gld. 50 kr. do 24 gld., površnike od 6 gld. 50 kr. do 22 gld., nepremočljive haveloke od 7 gld., 50 kr. do 12 gld., haveloke iz veljblodove dlake (Kameelhaar) od 12 gld. do 17 gld., mantile in plašče za gospe itd.

Naročila za izdelovanje oblek po meri izvršujejo se točno in po poljubnem kroju. Za dobro blago se jamči.

Uradne in trgovske KOVERTE s firmo priporoča KAT. TISKARNA v Ljubljani.

Josip Tomec

usnar in zaloga usnja

v Ljubljani

Streliške ulice

priporoča preč. duhovščini in slav. občinstvu trpežno doma strojno usnje za vsakovrstno porabo, po nizki ceni.

Laneni firnež

najboljše kakovosti, dobiva se pri

Adolfu Hauptmannu

— tovarna za firnež —

v Ljubljani, Sv. Petra cesta.

Ilustrovani ceniki potrebščini za obrtništvo, šolo in za dom zastoj in franko.

Prodaja na debelo in drobno.

Karol Dostal

tapetnik

v Ljubljani, Sv. Petra cesta 31

se priporoča v najkulantnejše izvrševanje vseh v svojo stroko spadajočih del, kakor

modrocev na peresih, žimnic, garnitur itd.

Cene nizke.

Valentin Accetto

— zidarSKI mojster —

v Ljubljani, Opekarska cesta št. 55

priporoča se preč. duhovščini in slavnemu občinstvu, podjetnikom in društvom v vsa

— v zidarsko stroko spadajoča dela —

bodisi novih stavb, cerkvenih in zasebnih poslopij, kakor tudi vsakovrstna popraviljanja, vzdavljanja in postavljanja lončenih štedilnih ognjišč, polaganje vsakovrstnega tudi cerkvenega tlaka, vse po najnižji ceni.

Janez Dogan

mizarski obrt in zaloga pohištva v Ljubljani

Dunajska cesta v Medjatovi hiši

priporoča preč. duhovščini in sl. občinstvu svojo izvršno urejeno

zalogo divanov, žimnic, omar, stolov, postelj itd.

Cenilniki s podobami so franko na razpolago.

Najnižje cene, izborno blago.

Matija Horvat

čevljarSKI mojster v Ljubljani, sv. Petra cesta 32

priporoča se preč. duhovščini in slavnemu občinstvu v naročanja raznovrstnega

— obuvala —

katera izvršuje cenó, pošteno, iz zanesljivega blaga od najprilostejše do najčistejši oblike.

Valentin Šubie

podobar in pozlatař v Poljanah nad akocijo Loko

priporoča se preč. duhovščini in cerkvenim predstojništvom v izvrševanje vsakovrstnih

— podobarskih del —

z zagotovilom poštenega in solidnega dela po možno nizki ceni.

JOSIP ŠUBIC

kipar v Gorenci vasi nad Škofjo Loko

priporoča se preč. duhovščini in slav. občinstvu za izdelovanje

kipov iz lesa in kamena, novih

oltarjev iz lesa in marmor-cementa

v vsakojakem slogu; dalje v prenavljanje

starih oltarjev in drugih predmetov zagotavlja joč kar najbratčnejšo izvršitev in

nizko, delu primerno ceno.

J. Kopac,

svečar v Gorici,

Voščarna Solkanska cesta 9,

Prodajalnica Gospodska ulica

priporoča veleč. duhovščini, cerkv. oskrbništvom ter sl. občinstvu garantirane, pristne

čebelno-voščene sveče

klg. po gld. 2.45. Sveče slabijih vrst za

pogrebe in drugo uporabo prav po nizki ceni. V veliki izbiri so tudi voščeni zvitki,

okrašeni in preprosti po najnižji ceni.

Alojz Zorman

trgovina z moko

v Ljubljani, Florijanske ulice št. 7

priporoča vsakovrstno moko po različni ceni, otrobe, koruzo in koruzno moko.

Prodaja na drobno in debelo ter zagotavlja uljudno postrežbo.

Dunajska borza.

Dne 13. novembra.

Skupni državni dolg v notah	93	gld.	85	kr.
Skupni državni dolg v srebru	98	gld.	80	kr.
Avstrijska zlata renta 4%	119	gld.	50	kr.
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	99	gld.	40	kr.
Ogerska zlata renta 4%	119	gld.	50	kr.
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	97	gld.	25	kr.
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	1906	gld.	—	kr.
Kreditne delnice, 160 gld.	366	gld.	—	kr.
London vista	120	gld.	90	kr.
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	59	gld.	07 1/2	kr.
20 mark	11	gld.	79	kr.
20 frankov (napoleonor)	9	gld.	60 1/2	kr.
Italijanski bankovci	44	gld.	45	kr.
C. kr. cekini	5	gld.	70	kr.

Dne 12. novembra.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	147	gld.	—	kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	159	gld.	—	kr.
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	198	gld.	75	kr.
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	98	gld.	40	kr.
Tisine srečke 4%, 100 gld.	142	gld.	—	kr.
Dunavske vravnave srečke 5%	127	gld.	—	kr.
Dunavsko vravnave posojilo l. 1878	107	gld.	50	kr.
Posojilo goriskega mesta	112	gld.	—	kr.
4% kranjsko deželno posojilo	99	gld.	25	kr.
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98	gld.	—	kr.
Priporitne obveznice državne železnice	217	gld.	—	kr.
južne železnice 3%	161	gld.	50	kr.
južne železnice 5%	132	gld.	—	kr.
dolenjskih železnice 4%	99	gld.	50	kr.

Kreditne srečke, 100 gld.	198	gld.	50	kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	—	gld.	—	kr.
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	17	gld.	25	kr.
Rudolfove srečke, 10 gld.	23	gld.	—	kr.
Salmove srečke, 40 gld.	69	gld.	50	kr.
St. Genois srečke, 40 gld.	71	gld.	50	kr.
Waldsteinove srečke, 20 gld.	53	gld.	—	kr.
Ljubljanske srečke	23	gld.	—	kr.
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	158	gld.	—	kr.
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3360	gld.	—	kr.
Akcije tržaškega Lloyd, 500 gld.	490	gld.	—	kr.
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	97	gld.	25	kr.
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	—	gld.	—	kr.
Montanska družba avstr. plan.	78	gld.	—	kr.
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	166	gld.	—	kr.
Papirnih rubljev 100	129	gld.	25	kr.

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgupe pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobika. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosede kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti.

naloženih glavnice.